

Θά σὲ καλέσει, Θεῶν μου, καὶ πάλιν ἡ πατρίς μας  
 Κ' οἱ ἀδελφοί . . . Ἐδάκρυσε γελῶν ἡ παρθένος  
 Καὶ ἤδη πᾶν ἐξέλιπε τοῦ σώματός της σθένος . . .  
 Ἦτο τὸ δάκρυ πρὸς τὴν γῆν καὶ τὸ μειδίονμά της  
 Πρὸς οὐρανοὺς κ' υπέτρειψεν τὰ χεῖλη τὰ ψυχρά της.

Ἡ νέα υπεγείρεται, καλεῖ τὸν ἐραστήν της  
 Κ' ἐνῆ ζῆτει τὸν ἀσπασμὸν νὰ δώσῃ τοῦ θανάτου,  
 Φεῦ! εἰς τὰ χεῖλη τὰ πικρά ἐκπνεῖ τοῦ φιλάτου,  
 Ὡς μεταδόυσῃ εἰς αὐτὸν ἡ κόρη τὴν ψυχὴν της . . .

Καὶ τ' ἄφυγά της χεῖλη

Ἀκόμη μὲ παρρησίαν ὁ Θεῶν κατεφίλει.

Ε'.

Ἄν τι ὑπάρχη διαρκὲς εἰς τοῦ θνητοῦ τὸν βίον  
 Δὲν εἶναι ἡ εφήμερος χαρὰ, ἡ εὐτυχία,  
 Σπανίως τὸ ποντοποροῦν εἰς τὰ πελάγη πλοῦτον  
 Ὑποσαλεύει ποθεινὴ κ' κλύπνους νηεμία,  
 Ἐντὸς αὐτῆς της ζοφερᾶς κοιλάδος τοῦ κλαυθμῶνος  
 Ἡ λύπη μόνη διαρκεῖ καὶ της ψυχῆς ὁ πόνος.  
 Ναι, οὕτως ἅπας συμφορὰ ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου  
 Καὶ ἄλγος ἐπὶ τοῦ θνητοῦ ἐγγίγραπται μετώπου.

Τῆ πελευτῆ ἐπέζησεν ὁ Θεῶν της μνηστῆς του,  
 Ἀλλ' ἔζη ἀδιάφορος καὶ πρὸς τὰ πάντα ξένος.  
 Ἡ μνήμη της ἦν ἡ ψυχὴ ἡ ζῶσα της ψυχῆς του,  
 Ἄφ' ἧς ἐτόθη ἐν τῇ γῆ ἡ νεκρὰ παρθένος,  
 Ὁ τεθλιμμένος βίος του σκοπὸν πλέον δὲν εἶχε,  
 Τοὺς πόθους του τοῦ μνήματος τὸ χῶμα δὲν σκε-  
 [πάζει;  
 Δὲν ἐτελεύτησαν αἰκτρώς τῶν ἀδελφῶν αἱ τύχαι;  
 Καὶ νέρος της Ἑλλάδος του τὸ μέλλον δὲν σκια-  
 ζεῖς;...

Εἰς τὸ πεδίον διαυγὲς κατέρχεται τὸ ρέθμα  
 Κ' ἠδέως ὑπὸ τὴν σκιάν πλατάνων μνηυρίζει,  
 Καὶ της νυκτὸς ὅταν φυσᾷ περίλυπον τὸ πνεῦμα  
 Ἐπὶ μνημείου νεκρικοῦ περᾶ καὶ κλαυθυρίζει.  
 Ὡ εὐχαρις, ὦ νεκρὰ παρθένος καὶ ἀγία!  
 Καλύπτει σὲ, ὦ εὐχαρις, ἡ πλάξ αὐτῆ ἡ κρύα.  
 Εἰς δὲ σταυρὸς τοῦ τάφου σου τὸν τόπον διακρίνει,  
 Ἐφ' οὗ κυπάρισσος ἤψοι τὸ στελεχὸς της νέα,  
 Καὶ πένθιμος ἰτέα,  
 Ὡσεὶ θρηνοῦσα διαρκῶς, ἐπὶ τοῦ τάφου κλίνει.

Τὴν ταπεινὴν του πρόσοψιν κ' ἀπλοϊκὴν ἐγείρει  
 Πλησίον κ' ὁ ἀγροτικὸς ναὸς ὁ τοῦ χωρίου.  
 Πρὸς τοῦτον φέρουν σύμφυτοι ἀγριοδένδρων γύροι,  
 Κ' ἔχει τὴν εἰσοδὸν τερπνὴν ὁ οἶκος τοῦ Κυρίου.  
 Τοῦ ταπεινοῦ αὐτοῦ ναοῦ ὁ εὐσεβὴς Λευίτης  
 Ὁ Χίος εἶν' αἰχμάλειτος ἐκεῖνος, ὅστις χάριν,  
 Χάριν τοῦ Γένους Ἀλθιανὸς ἐγένετο κ' ὀπλίτης,  
 Καὶ τοῦ Ὑψίστου λειτουργὸς ἐδόουλεν τὸν Ἄρην.

Σχεδὸν συνέζη μετ' αὐτοῦ ὁ τεθλιμμένος Θεῶν.  
 Καὶ ὅτε εἰς τὸ μνήμα της συνώδευε τὸν νέον,  
 Ἐπὶ τοῦ τάφου κλίνοντες προσπύχοντο ἐκεῖνοι,  
 Καὶ κλαυθυμρίζον της νυκτὸς τὸ πνεῦμα συνεθόνηναι.  
 Κ' εἶδον πολλάκις, ὡς σκιὰς, τοὺς δύο κεκυρῶτας,

Καὶ μὲ τὰς λάμπεις της αὐγῆς ν' ἀπέρχωνται τὰς  
 πρώτας.

Μία πρωΐα, προλαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸν νέον  
 Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πικροῦ νὰ δεκθῆ μετέβη,  
 Καὶ λέγει ταῦτα ὁ Λουκάς, ἐνῶ τὸ βλέμμα κλείων,  
 Καὶ τὴν σепτήν του κεφαλὴν, ἐπὶ τὸ χῶμα νεύει.  
 ἡ Παρθένε, ἡ ἐν τῷ χορῷ ἐλθοῦσα τῶν ἀγίων!  
 Ψυχὴ ἀγνή, εἰς οὐρανοὺς προῶρως ὑψωθείσα,  
 Εἰπέ, ὦ νόμῃ τοῦ Χριστοῦ, μετήλλαξας τὸν βίον,  
 Νεότητα καὶ καλλονὴν ὑπὲρ πατρίδος θεῖσα;

ἢ Ὡς ἄγγελος εἰς οὐρανὸν τὴν πτῆσιν ἐπιστρέφων,  
 Τὴν κεφαλὴν του δὲ μὲ φῶς τοῦ παραδείσου στέφων,  
 Καὶ σὺ, παρθένε, ἄφησας τὸν κόσμον τὸν ψευδῆ.  
 Βεβαίως, καὶ οἱ ἄγγελοι ἐκεῖνοι ἀδελφοί σου  
 Ἐσεύρτησαν, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἀνῆλθεν ἡ ψυχὴ σου,  
 Καὶ τὴν ἐδέχθη χειροῦσιμ γλυκύροτος φῶδι.  
 Πρὸς τὸν Θεὸν εὐπρόσδεκτος Ἄγγελου ἱκεσία.  
 Ἐνώπιον προσάγγχε τῶν ἀδελφῶν τὸν θρήνον,  
 Ὑπὲρ τῶν δούλων, εὐχαρις, δεήθητι Ἑλλήνων,  
 Διότι σὺ τῆς μαίρας των, της ὁλοῆς, θυσίαί  
 Ὡ! ἴσως τότε τὰ δεινὰ τῶν δούλων ελεήσει  
 Καὶ ἴλαως φανῆ,  
 Καὶ νέα εὐαγγελισμοῦ ἡμέρα μᾶς φωτίσει,  
 Ἡμέρα φαινή! . . .

Εἶπε, κ' ἐπὶ τοῦ μνήματος τὴν κεφαλὴν του κλίνας,  
 Ἠσπάσθη μετὰ συντριβῆς τὴν κόριν της παρθένου.  
 Ὁ Ἥλιος τὰς πρώτας του ἐτόξευεν ἀκτῖνας  
 Ἐπὶ τοῦ κρίου κ' ἀσκεπῶς μετώπου τοῦ θλιμμένου,  
 Κ' ἡ αὐρὰ ἦλθε της αὐγῆς ἐπὶ της κυπαρίσσου  
 Νὰ θορυβήσῃ. ψάουσα τὰ νέον φύλλωμά της...  
 Ἐπιλαθεῖσῃ, εὐχαρις, μὴν ἦτον ἡ ψυχὴ σου,  
 Καὶ ἦλθεν οἰωνὸς χριστὸς ἀπὸ τοῦ παραδείσου,  
 Ἐπὶ τοῦ τάφου τὴν λευκὴν ν' ἀπλώσῃ πτέρυγά της...  
 Ἀνέβλεψεν ὁ ἱερεὺς . . . ἀπέπνευσε τοῦ πένθους,  
 Κ' εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε τὰ ὄμματα του ἐνθαυς.  
 Κέρκυρα, τῇ 11 Δεκεμβρίου 1857.  
 Κ. Π.

**ΔΙΔΟΧΡΑ.**

—000—

ΙΟΥΔΑΙΟΙ. Οἱ Ἰουδαῖοι ἀποταλοῦντες ἐξ ἀμνη-  
 μονεύτων αἰώνων ἰδιαίτερον ἔθνος, δὲν ἀπέτελεσαν  
 ὅμως καὶ ἰδιαίτερον κράτος ἢ ἐπὶ ὀλίγον μόνον χρό-  
 νον, ὡς μαρτυρεῖ αὐτῇ ἡ Γραφή. Κατὰ δὲ τὸ ἔτος  
 1825 ὁ Ἀμερικανὸς Ἰουδαῖος Μονδεχάις Νοάχος  
 (Mondeschai Noah) ἀπαπειράθη ν' ἀνεγείρῃ ἐν τῇ  
 νήσῳ Μαγάρᾳ νέον Ἰουδαϊκὸν κράτος οὗτινος ἐκη-  
 ρύχθη κοιτῆς. Ἡ νέα αὕτη Ἰερουσαλὴμ ἐπεκλήθη  
 Ἄραράτ, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐκτοτε προῦθεν ἔχασεν, κα-  
 θότι αἱ εἰς τὰ διάφορα μέρη διεσπαρμένοι Ἰουδαῖοι,  
 μὴ ὑπακούσαντες εἰς τὴν πρόσκλησιν, ἔμειναν ὅπου

καὶ πρότερον ὑπῆρχον, εἰσι δὲ διασκορπισμένοι εἰς τὰ ἐπόμενα μέρη:

Ἐν Ῥωσίᾳ καὶ Πολωνίᾳ. —	2,110,000
Αὐστρία. —	650,000
Εὐρωπαϊκῆ Τουρκίᾳ. —	550,000
Πρωσία. —	197,000
Ἀγγλία. —	100,000
Γαλλία. —	95,000
Βυζαρία. —	65,000
Ἀρκτῶν Ἀμερικῆ. —	50,000
Ἰταλία. —	35,000
Ὀλανδία. —	35,000
Φραγκφούρτη καὶ Ἀμβούργω. —	13,000
Βάδη. —	12,000
Βυρτεμβέργη. —	10,000
Δουκία Ἑσθίας. —	10,000
Ἐκλετοράτω Ἑσθίας. —	8,000
Ὀλδεμβούργω. —	7,000
Δουκία Σαξωνίας. —	4,000
Ἑλλάδι Ἰων. νησῶν καὶ Μήλιτρ. —	4,000
Μεκλεμβούργω. —	3,000
Ἀνοβέρη. —	3,000
Πορτογαλλία καὶ Γιβραλτάρη. —	2,500
Σουηκία. —	2,000
Ἑλβετία. —	2,000
Σαξωνία. —	1,500
	<b>3,379,500</b>

Τῶν δὲ ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ κλ. ἀριθμὸς ἄγνωστος. Οὐδαμῶς δὲ τῆς πεφωτισμένης Εὐρώπης, πλὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας (δόξα καὶ τιμὴ αὐταῖς) ἀπολαμβάνουσιν οἱ δυστυχεῖς οὗτοι τὰ τοῦ πολίτου δικαιώματα! Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Βάδῃ κατ' ἔτος σχεδὸν ὑποβάλλεται εἰς τὰς βουλὰς νομοσχέδιον περὶ τῆς ἰσονομίας αὐτῶν, καὶ πάντοτε ἀπορρίπτεται διὰ πλειονοψηφίας. Ἐν δὲ τῇ Αὐστρίᾳ μόνον κατ' ἐξαιρέσειν ὁ βεθύπλοτος Ῥοτσχίλδος ἀνεγνωρίσθη ὡς ἐπίτιμος πολίτης (bourgeois honoraire), καὶ τοῦτο ἀναμφιδόλως χάριν τῶν παντοδυνάμων αὐτοῦ ἀργυρίων!

**ΑΥΞΟΜΕΒΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ.** Ὁ Κ. Λεγαύτος, τμηματάρχης τοῦ ἐπὶ τῆς Ἐμπορίας Ὑπουργείου τῆς Γαλλίας, ἐξέδοτο διεξοδικὴν διατριβὴν περὶ τῆς αὐξομειώσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Γαλλίας κατὰ τὸ ἔτος 1853, ὅτε ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοίκων αὐτῆς ἔσυνεπασθη εἰς 36, 22, 500. Κατὰ τὸν συγγραφέα τοῦτον αἱ γεννήσεις ὑπερέβησαν τοὺς θανάτους κατὰ 141,360. Ἡ δὲ ἀναλογία αὐτῶν (μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν νεκρογεννηθέντων) ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων ὑπῆρξεν ἡ ἐφεξῆς:

Ἐν τῷ νομῷ τοῦ Σηκουάνα, 1 γεννήσεις ἐπὶ 32 κατοίκους.

Ἐν ταῖς πόλεσι τῶν λοιπῶν νομῶν 1, ἐπὶ 35 κατ.

Ἐν τοῖς χωρίοις " 1, 41 κατ.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρρένων ὡς πρὸς τὸν τῶν θηλέων ὑπῆρχε κατ' ἀναλογίαν 17 πρὸς 16 εἰς τὰς γεννήσεις τὰς ἐκ νομίμων γάμων πηγαζούσας, εἰς δὲ τὰς

μὴ ἐκ γάμων, κατ' ἀναλογίαν 26 πρὸς 25. Ὅστε ὁ γάμος φαίνεται ὅτι ἐπαυξάνει καὶ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἀρρένων. Φαινόμενον οὐδόλως ἐξηγούμενον διὰ τῶν φυσιολογικῶν ἀρχῶν.

**ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΚΕΤΩΝ.** Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς διαφόρων συγγραφέων περὶ μαιευτικῆς ἐξάγεται ὅτι αἱ ἐκ διδύμων γεννήσεις ἀναλογουσι πρὸς τὰς ἀπλᾶς ὡς 1, πρὸς 91, αἱ τριδύμων, ὡς 1 πρὸς 9,400 καὶ αἱ τετραδύμων ὡς 1, πρὸς 18,000. Παρατηρήθη ὡσαύτως ὅτι ἐκ 1000 τειουσῶν 6 ὡς ἔγγιστα μόνον εἰσι μᾶλλον ἢ ἄττον δύστοκοι· καὶ μάλιστα 1 ἐπὶ 250 ὡς ἔγγιστα ἀποθνήσκει.

**ΔΗΜΟΣΙΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΦΟΡΟΙ.** Παραβάλλοντες τὰ δημόσια χρέη Εὐρωπαϊκῶν τινῶν κρατῶν κατὰ τοὺς νενομισμένους αὐτῶν φόρους ὡς πρὸς τὸν σχετικὸν ἐκάστου κράτους πληθυσμὸν τῶν κατοίκων, εὐρίσκωμεν ὅτι πρὸς ἕκαστον ἄτομον ἀναλογεῖ εἰς γαλλικὰ φράγκα.

	Δημόσιον χρέος.	Φόρος.
Ἐν Σαρδηνίᾳ	31, 20/00	18
Πρωσία	35,	20,
Ῥωσία	38, 33	8, 5[00
Αὐστρία	79, 88	17
Βελγίω	135, 28	28
Γαλλία	140, 81	42, 30
Πορτογαλλία	160, 29	15
Ἰσπανία	403, 22	26, 20
Ἀγγλία	696, 42	67, 63
Ὀλλανδία	812, 50	49

Τοὺς ὑπολογισμοὺς τούτους χρεωστοῦμεν εἰς τὸν Κ. Μογκλάρων τὸν δημοσιεύσαντα αὐτοὺς τῷ 1849 ἐν τῷ Annuaire de l'économie politique σελ. 323. Ἀλλὰ μετὰ τὰ τελευταῖα συμβάντα πόσον ἡ ἀναλογία τῶν χρεῶν κῆξησεν;

**ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΟΥΡΑΛΙΩΝ.** Κατ' ἐπισήμους εἰδήσεις τὰ ἐν Οὐραλίας ὄρεσι μεταλεῖα δίδουσι κατ' ἔτος εἰς τὴν Ῥωσικὴν κυβέρνησιν χρυσὸν ἀξίας 60, 000, 000 φράγκων, ἤτοι πούτια 300, ἔτι δὲ πούτια 110 λευκοχρῶσου ἤτοι πλατίνης· πούτια σιδήρου, 14, 000, 000, καὶ πούτια χαλκοῦ 200 000 (\*).

**ΕΞΑΓΩΓΗ ΙΧΘΥΩΝ ΕΚ ΝΟΡΒΗΓΙΑΣ.** Τὸ ποσὸν τῶν ἐν Νορβηγίᾳ ἐξαχθέντων ξηρῶν τε καὶ κενισμένων ἰχθύων ἔχει ὡς ἐφεξῆς:

* Ἀπὸ τοῦ 1750 μέχρι τοῦ 1760, ἐξήχθησαν σκίπουδα (skippund).		
		57, 000.
" 1801 "	1806	100,000
" 1815 "	1819	58,015
" 1841 "	1845	131,123
Κατὰ τὸ ἔτος 1846 "		172,014 (α).

**ΠΕΡΙ ΜΕΛΑΝΟΣΩΜΩΝ.** — Κατὰ τὸν ἰατρὸν Γυέικρον τὸν ὑπολογίσαντα τὸν πληθυσμὸν διαφόρων τῆς Ἀμερικῆς μερῶν, φαίνεται ὅτι οἱ μελανόχρωμοι διατρέχουσι δέκα καὶ τρεῖς μέχρι τεσσαρακοντάκις πλειοτέρους κινδύνους ἢ τοὺς λευκοχρῶμους μέχρις οὗ φθάσωσι τὴν τῶν 100 ἐτῶν ἡλικίαν.

#### 1. ΔΕ-ΚΙΓΑΔΔΑΣ.

(α) Ἐκαστον πούτιον ἰσοζυγεῖ πρὸς 16 χιλιόγραμμα.

(β) Ἐκαστον σκίπουδον ἰσοζυγεῖ πρὸς 520 Νορβηγικά· λίτρας, ἢ δὲ λίτρα πρὸς 357 60,00 γραμμάρια.